

GAZETA POLSKA

Prenumerata w miejscu kwartal-
nie złp. 12 — miesięcznie złp. 4.
Ner pojedynczy gr. 10.

N^{RO} 266.

Prenumerata na prowincji z opłatą
pocztową złp. 20 kwartalnie.

w Warszawie dnia 5 Października 1829 roku w Poniedziałek.

WIADOMOSCI HANDLOWE.

AMSZTERDAM. — *Dnia 26 września.* — Przy małym dniu wczorajszego na zboże odbyte, płacono: Pszenicę polską 126-fnt. poślednią pstrokatą 310 Fl., jeszcze pośledniejszą 127-fnt. czerwopstrokatą 300 Fl. (37 złp. za korz.) — Żyto 118 do 122-fnt. pruskie, 155 do 168 Fl.

LONDYN. — *Dnia 22 września.* — Dowóz pszenicy angielskiej na targ wczorajszy, był bardzo liczny, ale w ogólności w tak złém ziarnie, że nicinaczéj jak po suszeniu do użycia może być zdadne. Nie miało téż pokupu, chociaż się z niem nie drożono. Pszenicę zagraniczną płacono dwoma szyl. dróżéj, ale niewiele jéj kupowano; na poślednie ziarno, nie było kupca.

— *Dnia 25 września.* — Targ był bardzo liche przy zachowaniu ceny ostatniej; ta cisza ztąd nastąpiła, iż niektórzy właściciele obawiając się podwyższenia opłaty celnéj na zboże zagraniczne, opłacili cło od 64,000 kwarterów pszenicy, którą wszystką na sprzedaż wystawiono. W tym tygodniu dowieziono w zbożu zagraniczném: pszenicy 8650, jęczmienia 1850, owsa 8,300.

WIADOMOŚCI KRAJOWE I ZAGRANICZNE

KROLESTWO POLSKIE.

— *Dyrekcja jeneralna stad i stacji stadnych królestwa Polskiego.* — Podaje do wiadomości publicznej, iż w zakładzie głównym stada królewskiego w mieście Janowie obwodzie Białskim, wdzwie Podlaskiem, sprzedawane będą przez licytację w dniu 22 października r. b. zbywające od potrzeby tegoż stada konie różne w liczbie sztuk 28, między którymi znajdują się zdadne do chowu i użycia ogiery, klacze i źrebięta po ogierach arabskich i angielskich pochodzące. Życzący sobie nabycia koni pomienionych, zechcą przybyć na miejsce w terminie wyżej oznaczonym. — Wielki koniuszy korony, prezes. A. hr. Potocki. Sekr. jener. Dulewski.

— *Kommissja województwa mazowieckiego.* — W wykonaniu rozporządzeń kommissji rządowej przychodów i skarbu, daty 2 września r. b. Nr. 89221, 9 września r. b. Nr. 516 i 9 września r. b. Nro 91233, gruntujących się na dekrete Najjaśniejszego Pana w Odessie pod d. 19 sierpnia 1828, zapadłego; podaje do publicznej wiadomości, iż w biurze kommissji wojewódzkiej przy ulicy Przejazd w domu rządowym Nro 646, na pierwszym piętrze w sali sessjonalnej, odbywać się będzie publiczna licyta-

cja na sprzedaż dóbr rządowych: — 1) Koszanowo w ekonomji Brześć; — 2) Sykuły w ekonomji Brześć; — 3) Boguszyce i Goczki w ekonomji Radziejowo; — wszystkich w obwodzie Kujawskim położonych, a składających się: — *ad 1)* Z folwarku i wsi Koszanowo, wsi Humlin osadą Jagiello i z propinacji; — *ad 2)* Z folwarku i wsi Sykuły z propinacją; — *ad 3)* Z folwarku i wsi Boguszyce, wsi Goczki z propinacją i lasem.

Przestrzeń dóbr ogólna wynosi na miarę nowo-polską: — *ad 1)* Włók 26, morgów 24, przętów 145; — *ad 2)* Dla braku pomiaru wysiew frakeyjnie wyrachowany jest: oziminy korcy 36, i tyleż jarzyny; — *ad 3)* Włók 42, morgów 8, przętów 69.

Licytacja zaczynać się będzie: — *ad 1)* Od summy złp. 32,161 gr. 8. — *ad 2)* Od summy złp. 6,315 gr. 8; — *ad 3)* Od summy złp. 22,948 gr. 3; — w srebrze albo w listach zastawnych koloru białego w nominalnej wartości.

Oprócz postąpień na licytacji summy, obowiązany będzie plus-licytant, skarbowi opłacać w dwóch ratach: — *ad 1)* złp. 1,535 gr. 4; — *ad 2)* złp. 293 gr. 19; — *ad 3)* złp. 1,114 gr. 24, kanonu rocznego z wolnością wszakże spłacenia takowego monetą brzęczącą.

Nadto przyjmie pożyczkę od towarzystwa kredytowego ziemskiego: — *ad 1)* w summie złp. 17,000; — *ad 2)* w summie złp. 4,700; — *ad 3)* w summie złp. 7,600; — zaciągniętą; od której przez następne 24 lata, wnosić będzie do kassy tegoż towarzystwa, prawem sejmowém z dnia 13 czerwca 1825 r. ustanowioną opłatę.

Oprócz podatków i ciężarów do tych dóbr przywiązanych, opłacać się także będzie nowo ustanowiony podatek ofiary wilości: — *ad 1)* Z Koszanowa złp. 300 gr. 19; — *ad 2)* Z Sykuł złp. 102 gr. 10; — 3) Z Boguszczy złp. 275 gr. 6.

Każdy przystępujący do licytacji winien złożyć Vadium: — *ad 1)* złp. 3,750 gr. 8; — *ad 2)* złp. 779 gr. 7; — *ad 3)* złp. 2,533 gr. 18, w monecie srebrnej kurs w kraju mającej, lub w listach zastawnych, a nadto utrzymujący się przy licytacji, obowiązany będzie zaraz złożyć drugą podobną ilość, to jest: — *ad 1)* złp. 3,750 gr. 8; — *ad 2)* złp. 779 gr. 7; — *ad 3)* złp. 2,533 gr. 18.

Termina do licytacji przeznacza kommissja wojewódzka *ad 1)* et *2)* na dzień 3 grudnia r. b.; — *ad 3)* na dzień 10 t. m. i roku. Licytacje od godziny 11 zrana zaczynać się będą.

O wszystkich innych prócz powyższych warunkach licytacyjnych, każdy chęć kupna mający, poweźmie wiado-

mość w biurze kommissji wojewódzkiej, gdzie nawet warunki kupna, wraz z tabellą źródła intraty wykazującą, na drzwiach przy wejściu do sali sejsjonalnej wywieszone będą.

Wolno jest każdemu, chęć licytowania mającemu, o stanie obecnym dóbr na gruncie przekonać się, w którym to celu do miejscowych dzierżawców zgłosić się należy. — Działo się w Warszawie dnia 28 września 1829 r. — Radca stanu, prezes R. *Rembieliński*. — Sekretarz jenerałny *Filipecki*.

Wiadomości Warszawskie.

— Wyszedł z druku u Gałęzowskiego i komp. zeszyt wrześniowy Pamiętnika warsz., umiejętności czystych i stosowanych: Obejmuje Pastora Oberlinie i o środkach których on użył do rozprzestrzenienia światła, i t. d. w powierzonych sobie parafji Waldbachskiej w Alzacji; z francuzkiego przez S. B. — Obrazy zbioru zięcia Konst. Czartoryskiego w Międzyrzeczu (z listu). — Wspomnienie o Fryderyku Szleglu. — Wspomnienie o Panu Gail. — Nowiny literackie cudzoziemskie. — Spis dzieł polskich ostatnich miesięcy z pod prasy wyszłych. — Ogłoszenie nowych prenumerat. — O utrzymywaniu pijawek lekarskich i o handlu niemi w Polsce; przez Antoniego Waga. — Aparat parny farmaceutyczny, urządzony przez Sawiezwskiego, M. D. Prof. Farmacji w uniw. Jag. — O użyciu kwasu siarkowego do parowania cieczy i krystalizowania soli w nich rozpuszczonych, bez pomocy ciepła lub pompy powietrznej, przez A. Bonsdorf. — Studnie słone i źródła gazu palnego w Chinach do oświecenia używane. — O znaczeniu bielizny. — Kapusta drzewiasta uprawiana we Francji. — Kwiat nadzwyczajnej wielkości. — Odkrycie w Botanie. — Wulkan w Nowej Galji południowej. — Kilka nowych twierdzeń o kołach stycznych do wszystkich boków trójkąta, i upomnienie się o trzy twierdzenia w tym samym przedmiocie dawniej podane przez A. F. — Kąt do przenoszenia rysunków z jednej podziałki na drugą; przez F. P. — Szyje wałców w machinach parowych całkiem metalowe; przez F. P. — Opołączeniu dwóch wymiarów łuku południka wykonanych w Rossji; przez J. B. — Prace około nowej mapy niebieskiej. — Poprawa kłap zabezpieczających przy kotłach parnych. — Nowe drogi żelazne. — Publiczne posiedzenie królewskiego warszawskiego uniwersytetu, na pamiątkę jego założenia. — Dostrzeżenia meteor. z miesiąca sierpnia. — Spis rzeczy w tomie III zawartych.

Prenumerata wynosi w Warszawie rocznie 38 złp., kwartalnie 10; na prowincji z początkiem rocznie 42 złp., kwartalnie 11 złp.

— Kommissja rządowa spraw wewnętrznych, upoważniając pana Flatta dyrektora instytutu agronomicznego w Marymoncie do rozdania nagród celującym uczniom, poleciła szczególnie na ten cel dzieło p. t. *»Opis gospodarstwa trzypolowego jak być powinno urządzonego»* przez pana Elsner napisane, a przez Nepomucena Kurowskiego przetłómaczone. Ile nam wiadomo, więcej były do tego powodem gruntowne objaśnienia tłómacza, niż oryginał niemiecki.

— Wyszedł z druku tom VIII i IX *Wyboru Pisarzy Polskich*, pod t. *Biblioteki Narodowej*, wydania S. Dmóchowskiego. Obejmuje dwa pierwsze tomy dzieł Franciszka Zabłockiego, a w nich następujące komedje: *Zabobonnik*, komedja oryginalna wierszem; *Fircyk w załotach*, kome-

dja oryginalna wierszem; *Zółta Szlafmyca*, komedjo-opera w trzech aktach wierszem; *Balik Gospodarski*, komedjo-opera. *Doktor Lubelski*, komedja prozą w trzech aktach. — Wydanie Zbioru pism Zabłockiego pożądanem było dla naszej literatury. Pisarz ten najcelniejszy z naszych komików, wesoły, dowcipny, pełen jest polskich przysłów i wyrażeń, a obok tego jest trafny malarzem serca ludzkiego i obyczajów polskich za panowania Stanisława Augusta. — Prenumeratorem na Wybór Pisarzy Polskich wydania F. S. Dmóchowskiego, mogą odebrać w kantorach dwa tomy dzieł Zabłockiego, za opłatą zł. 7½ na oddział czwarty. — Można jeszcze prenumerować na 12 tomów, za opłatą razem zł. 30, i odebraniem wydanych tomów dziesięciu. — Pojedynczo dzieła Książnina kosztują zł. 28, a Zabłockiego zł. 20.

— Przed niejakim czasem umieszczono w kilku tutejszych pismach publicznych doniesienie, że nad rzeką Wieprzem rośnie w obfitości gatunek trawy, z której siano jest słodkie i że z rozbioru jej przekonał się pewny chemik, że należy do istot najobficiej cukier wydających. PP. Jastrzębowski i J. Waga znajdując się w czasie podróży swojej nad rzeką Wieprzem w Woli Skromowskiej, gościnnie przyjęci byli od W. Wykowskiego dziedzica tej majątności i do okolicie rzeczną trawą zarosłych doprowadzeni. Rozpoznawszy gatunek trawy, przekonali się, że znaną jest w botanicznym układzie pod nazwiskiem *Phalaris oryzoides*, od podobieństwa kłosów od ryżu tak nazwaną. Z dawniejszych botaników naszych, wzniadki o niej nikt nie uczynił. Nad Pilicą znaleźli ją także.

ROSSJA. — Po wzięciu Erzerum, naczelny wódz hrabia Paszkiewicz Erywański, wydał następujący rozkaz dzienny do korpusu Kaukaskiego: — „Towarzysze broni! Znamy komie zwycięstwa wasze w dniu 19 i 20 b. m. (3i lipca i 1 sierpnia) nwieńczone zostały w najświetniejszy sposób. Nie użyczyliście zwalczonemu nieprzyjacielowi żadnego spoczynku, jednej chwili namysłu, a ścigając go z szybkością, dnia czwartego stanęliście pod murami twierdzy Hassen-Kale, tej niegdyś zasłony Rzymu i nieprzyjaciela nie poważył się podnieść oręza swego; uszedł przełknięty zostawiając wam twierdzę z bronią i zapasami. Dwa dni nie upłynęło jeszcze, a już stoicie pod murami Erzerum, a pyszna ta królowa miast azjatyckiej Turcji, schyla się z pokorą pod stopy wasze. Pamiętny dzień bitwy pod Paltawą, odznacza się znowu w rocznikach dziejów ojczyźnych, nowym sławnym wypadkiem. — Waleczność wasza świadczy o nieograniczonem poświęceniu się waszemu dla cesarza i ojczyzny. Dowodem mężstwa waszego, są jeńcy wysokiego stopnia i trofea w dnia tych świętych zwycięstw wywalczone. W waszym ręku są najwyżsi dygnitarze tureccy, półtorasta dział, mnogie zapasy żywności oraz potrzeb wojennych. Radujcie się z blasku oręza waszego, waleczni towarzysze! Uczucia mojej dla was wdzięczności, przechodzą wszelką możność wystowienia. — Mianowani jenerałami majorami za odznaczenie się w wojnie przeciw Turkom następujący pułkownicy: Greków, Bajków, hr. Timan, Domety, Sabeczkin, i Liders.

— Mianowani kawalerami orderów: ś. Anny 3 klasy: wojsk polskich porucznik inżynierów Felix Pancer; ś. Włodzimierza 4 klasy: Z pułku strzelców konnych gwardji wojsk polskich porucznik Rybczyński.

(Dalszy ciąg i dokończenie uwag pana Sicard nad handlem Czarnomorskim).

Ma tymczasem handel tak jak i polityka zwolenników tureckich, którzy na widok blokady Dardanellów przez okręty rosyjskie dokonanej, przeciwko niej głos swój podnosić nie zaprzestawali. A przecież nie może nikt

zaprzeczyć prawa blokady przeciwko nieprzyjacielowi; nikt nie może ociągać się z uznaniem, gdy jest dostateczną siłą na przywiedzenie jej do skutku; nikomu nie przyszło jeszcze na myśl opierać się tysiąc i jednej blokadom które miały miejsce, tak dalece, że nawet blokady ogłoszone przez Greków gdy jeszcze ich za powstańców uważano, urzędownie i indywidualnie, bez najmniejszego zarzutu, uznane zostały. Blokada rosyjska przy Dardanellach tym się jeszcze właściwie od innych odznacza, że skutkiem rzadkiej wspaniałomyślności, ograniczona jest jedynie na żywności tylko, o wprowadzeniu której do Stambułu z portów Europy zachodniej, dla braku korzyści kupieckiej, nigdy jeszcze nie pomyślano; wreszcie, nie mógł podobny dowóz w żadnym przypadku mieć miejsca, bo wiadomo, że handel żywności w Stambule, był wyłącznym rzędem samokupstwem. Dopiero od dwóch miesięcy, rzekła się Porta tej wyłączności. Blokada Dardanellów nie jest w samej rzeczy nic innego, jak tylko wykonaniem praw niższym niezaprzeczonych, praw służących wszystkim wojnę prowadzącym narodom. Ta, o której tu mówimy, dla tego że się na samą ogranicza żywności, nigdy dla handlu europejskiego szkodliwą być nie może, bo ten w żadnym czasie i w żadnym przypadku, z portów zachodniej Europy, Stambułu w żywność nie zaopatrywał. Jeżeli więc handel poniósł dotkliwe straty przez tyloliczne blokady i nie użalał się na to, wszelkie przeto sarkania na obecną Dardanellów blokadę, byłyby tym większego podziwienia godne, że ona dotyczy się przedmiotu, nie handel nie obchodzącego. Wszakże istnieje faktycznie inna daleko obszerniejsza i ostrzejsza, dla całego handlu szkodliwa i tym więcej oburząca blokada, ponieważ nie tylko żadnemu mocarstwu europejskiemu zapowiadana nie była, ale nadto jest wykonywana wbrew zobowiązaniom warunkom zawartych układów, które wolne przejście przez cieśniny zastrzegają. Wszakże Turcy z całą surowością rzeczoną blokadę wykonywają, okręty i wszystkie statki w Stambule zatrzymują, bez względu czy są ładowne lub nie, czy płyną z Zachodu na morze Czarne, lub czyli zamtąd na Zachód przechodzić mają. Tym sposobem zatrzymano przez czas obecnej wojny, więcej jak 500 statków w ich żegludze na morze Czarne, więcej jak 100 zmuszono do zapłacenia cła nadzwyczajnego i innych tego rodzaju zdzierstw pieniężnych, uiszczanych w nadziei pozyskania wolności na żegludę do morza Czarnego; nadziei, która, wyjąwszy kilku szczęśliwszych, wszystkich zawiodła, a to już nawet po opłaceniu tax, jakie od nich żądano.

W samej rzeczy, przy takich okolicznościach mnożą się koszty, psują towary, i znaczne kapitały leżą bez użytku lub giną. Niedawno, zatrzymano w Stambule okręty fłojem naładowane, z Odessy do zachodniej Europy przeznaczone. Ile na podobnym, przez Turków ściśle wykonywanym, a nikomu niezapowiedzianym postępowaniu, traci cała Europa, nie jest do obliczenia. Idzie tu obok tego, o dobrą wiarę w dochowaniu zaręczeń układami zapewnionych, o godność i o najdroższe interesa tej samej Europy, a przecież nie słyszymy żadnych skarg, nie widzimy żadnego przedstawienia przeciwko tej bezcernej i nieprawnej blokadzie tureckiej.

Zostawiam ten przedmiot rozważce pewnych publicystów. Znajdą tu oni zapewne słuszne powody do zażaleń na blokadę turecką, a przynajmniej powody do mil-

czenia przeciwko blokadzie rosyjskiej; a jeżeli zechcą zastanowić się dojrzałe, znajdą jeszcze bez wątpienia dostateczne powody do sprostowania dotychczasowych deklamacji, byleby nie przekładali na Czarnem morzu panowanie Chanów i Turków, tak, jakto było przez traktatem Kainardzkim, kiedy nędznych kilka hord Tatałów i Zaporozkich Kozaków na wybrzeżach i po Ukrainie dokazywało, kiedy Georgia nawet dla misjonarzy nieprzystępna była, a brzegi Abasji niebezpieczniejsze były od brzegów samej Gwinei. Ale nie, nie mogą tego przypuszczać, bo bez względu na najrozmaitsze widoki błędu i namietności u pewnych ludzi, zawsze przecież bierze górę zdrowy rozsądek, tym bardziej, gdy ma przed sobą powszechnie uznane i w prawem świetle wystawione istoty czynu. Ani wątpić, że Europa przekładać będzie dzisiejsze morze Czarne otwarte dla świata całego, przerywane w rozlicznym kierunku tysiącami okrętów wszystkich narodów, których ładunki służą w wielkiej części do zamiany za płody Azji, i miliony w ruchu utrzymują; co wszystko pod troskliwą opieką Rosji, nie tylko korzystny odbył, lecz i coraz większe rozgałęzienie i postęp, będzie mieć sobie zapewnione. Nie może być ani dla Europy ani dla jej indywidualnego interesu obojętną rzeczą, widzieć, jak podległe cywilizacji i handlowi krajiny ogromne, zaludniają się, trudnią uprawą, konsumują, obcych na łono swoje przyjmują przychodniów, i tychże do uczestnictwa korzyści ziemi swojej przypuszczają. Nie waham się utrzymywać nawet, że Europa biorąc na dojrzałą rozważkę swe własne korzyści, tym więcej uczynwać będzie zadowolenia, im większy zakres ogarniając pomyślność powszechną, usuwać będzie z najpiękniejszych okolic wybrzeżów morza Czarnego, szpecące i uciemniające je dotąd barbarzyństwo. Wystawmy sobie tylko, jak wielkie otworzyłoby się źródło pomyślności dla całej Europy, gdyby z czasem Dunaj oswobodzony z pod gnębiącego wszystko panowania tureckiego, otworzył spław wolny i bezpieczny, od Ulmu aż do brzegów Trebizundu.

Tak, i ten czas nastąpić musi, bo świat polityczny nie może dla kilku wyłącznych roszczeń i deklamacji, zbaczać od koniecznych praw swoich; Rosja może sobie winnować, że skutecznie działała w interesie własnym tak ściśle z interesem świata całego skojarzonym. Rosja, której cywilizacja najpóźniej dostała się w udziale, jest dziś przeznaczona na to, aby też cywilizację szerzyła dalej niż którybyś naród Europy; jakoż z niezachwianą wytrwałością, przeznaczonemu temu czyni zadosyć. Wszędzie, gdziekolwiek rozpostarła zdobycze swoje, tworzyła, cywilizowała i zbliżała całe ludy do wspólnego Europy związku; wszędzie gdzie tylko zdobycze jej dosięgły, zaszczerpiła promienie światła, które z dnia na dzień, co raz świetniej jasnienia.

Że w Europie jedno lub drugie mocarstwo prowincję jaką zdobędzie; że Tyrol do Austrii lub do Bawarii należy; to właściwie tyć się widoków i interesów jednego tylko lub drugiego kraju, ale ogół Europy nie na tém pod względem ekonomicznym nie zyskuje, bo nie nowego dla niej nie zdziałano, ani nawet konsumpcji jej o grosz jeden nie powiększono. Ale inną wcale jest rzeczą, gdy zdobytą przez Rosję pustą i dziką Syberję, urządza się i zaludnia; gdy płody jej kopalni rozchodzą się po całej Europie, a wina i oliwy oraz suszone owoce Archipelagu, podobnież zbytkowe artykuły Francji i Anglii, aż w Irkucku konsumentów mają; gdy Ukraina, Krym, Bessarabia, z przyległemi jej krajami są prowincjami Rosji, i gdy położył się koniec bezustannym napadom i wojnom

między Kozakami, Tatarami i Polakami: gdy nakoniec rozległe i zdziczałe stepy, które ani panna, ani praw, ani rolnictwa ani potrzeb żadnych nie znały, obecnie pokrywają się obszarami zboża, bydła i t. p. które sowiecie pracą i zabiegami osiadającego na nich rolnika wynagradzają (*).

Odessa i różne inne miasta, wzniosły się jakgdyby czardziejską siłą; w krótkim przeciągu lat trzydziestu, znalazła ludność Europy, a z nią sztuki i przemysł błogie dla siebie siedlisko w pustych niegdyś i opuszczonych brzegach morza Czarnego; dziś śpieszą okręty i kupcy ze wszystkich stron Europy, na targi tamtejsze, które im sowie ich zachodu, zapewniają korzyści, znajdując wszędzie bezpieczeństwo i opiekę; zamieniają za krocie milionów, mnóstwo najrozmaitszych przedmiotów, w miejscach, do których przed 30 laty, wszelki przystęp Europejczykom był zabroniony. Zaledwie oręż rosyjski podbił Georgję, już ci otwarte są dla licznych wędrowców zaledwie z nazwiska znane nam prowincje, po których z wszelkiem bezpieczeństwem, jak wśród Europy przebywać mogą. Z równym bezpieczeństwem i pewnością, przybywają już teraz kupcy wszystkich krajów do Tiflis i do Erywanu. Gdyby zamiast krótkiego przytoczenia istotnych faktów, chciał obficie sypać pochwały, ileż nie miałbym jeszcze do powiedzenia o beztropnych Ossjakach, koczujących Kałmukach, dzikich Kiegisach, i nieprzeliczonym mnóstwie pokoleń ludów, które dopiero pod panowaniem Rosji zaczęły trudnić się rolnictwem i przyjmować prawa; słowem, zaczęły zbliżać się do cywilizacji.

Otóż to są zdarzenia i skutki wytrwałych usiłowań Rosji, czynem sprowadzone; z tego co zdziałała, należy sądzić o jej planach na przyszłość. W nich samych najlepsza jest rękojmia powszechnej współdziałalności, tak długo, dopóki prawe zamiłowanie dobra pospolitego, nad drobną namiętnością i wielkimi błędami, będzie mieć pierwszeństwo.

ANGLJA. — *Z Londynu d. 19 września.* — Potwierdziło się niestety, że król zaniewidział na jedno oko; słychać, że operacji robić nie będą, gdyżby się na nic nie przydała.

— Tutejsze pisma publiczne, ponawiają ucichłą od niejakego czasu wiadomość, o zamęczeniu księcia Sasko-koburskiego, z arcy-księżną Marią Ludwiką księżną Parmy.

— Ciała tych dwóch ludzi którzy jak sądzono na żółtą febrę w Giberaltarze umarli, były otwierane. Pokazały się wprawdzie pewne podejrzané znaki, ale większość lekarzy uznała, że to nie jest żółta febra.

— Mówiono dziś o wiadomościach odebranych o wyprawie hiszpańskiej. Część jej wylądowała przy Sodo-La-Marina, w małym porcie niedaleko Tampico, znacznie odległym od zaludnionych okolic Meksyku. — Santa Ana przybył dnia 30 lipca do Vera-Cruz dla postawienia tam-

tejszej warowni w stanie obronnym. Oczekiwał on na przybycie nowych oddziałów milicji i rekrutów, między którymi panuje zbiegostwo, co jest nienajlepszym o ich zapale dowodem. Prezydent Guerero znajdował się w Puebla, gdzie był zajęty utworzeniem drugiej dywizji. Zdawało się z jego postępowania, że nie dowierza jenerałowi Santa Ana. Kilku Hiszpanów z kraju wygnanych, którzy przybyli do Vera-Cruz, w celu udania się do Europy, odesłano na powrót w głąb kraju, w odległości blisko mil sto.

— Z Hawanny potwierdzają wprawdzie, że eskadra hiszpańska z wyprawą przez burzę na morzu rozproszona była, zapewniają jednak obok tego, że 2600 ludzi wylądowało w Campeche (Jucatan), gdzie od mieszkańców bardzo uprzejmie przyjęci byli. Jak tylko statki naprawione zostaną, popłyną dalej, na miejsce przeznaczenia swego. W Hawannie przygotowywano posiłki w liczbie 3000 do 4000 ludzi, po których wrócić okręta z pierwszego oddziału wyprawy. Campeche będzie miejscem zebrania wyprawy. Jak skoro utwierdzą się w Jucatan; słychać, że infant Francisco de Paula uda się tamże, w celu zrobienia propozycji, nim do kroków nieprzyjacielskich przystąpi. Hiszpanie czynią sobie z tego najwięcej nadziei, że skarb meksykański nie ma pieniędzy, i brak ich w kraju jest wielki.

— Okręt *Britania*, o 120 działach jest w naszej flocie jednym z największych. Szczególniej front jego jest groźny. Oddalił on się na morze Śródziemne w obec wielu officerów wyższego stopnia; popłynął z nim okręt *Melville* o 74 działach. W Devonport panuje wielka czynność; w zbrojowni przysposabiają wszelkie potrzeby okrętowe, tak, iż tam najdalej za 3 tygodnie będzie można uzbroić 6 okrętów liniowych.

— *Times* zapewnia, że pomimo rozruchów w Irlandji, uczyniła Irlandja od lat 15 większe postępy w ulepszeniu, niż jaki bądź inny naród pod słońcem.

— Główny portyk w nowym pałacu królewskim w parku S. James, przyozdobiony jest rzezbami wyobrażającymi *triumf Brytanji*. Nad oknem, najbliższym portyku, jest w rzeźbach wystawiony *postęp nawigacji*. Na innym froncie pałacu wyobrażono w płaskorzeźbie *wypędzenie Duńczyków z Anglii i Alfreda poddanym swoim prawu nadającego*.

HISZPANJA. — *Z Madrytu d. 14 września.* — Dnia onegdajszego (12), zachorował król w czasie modlitwy na zawrót głowy tak mocno, że aż lekarzy przywołać musiano. Z wydawanych przez lekarzy buletynów zdrowia, okazuje się, że nie masz żadnego niebezpieczeństwa, i że obawa, jaką miano z powodu tego wydarzenia, już zupełnie ustała. W buletynach nie podano przyczyn tej słabości, sądzą więc, że to jest skutkiem wywrócenia pojazdu, po którym, lubo król nie cierpiał, zawsze jednak na ból w tyle głowy narzekał. Puszczanie krwi byłoby najskuteczniejszym wówczas środkiem, ale król nie chciał tego dopuścić.

WIDOWISKA W STOLICY.

TEATR ROZMAITOŚCI. Dziś w sali towarzystwa dobroczynności daną będzie komedja Moliera: *Doktor z mu-su*. Po niej nastąpi komedjo-opera: *Asmodeuszek*.

TEATR FRANCUZKI. Dziś komedjo-opera: *Les Moralistes*. Po której nastąpi komedjo-opera: *Les Cancans* ou *Les Cousines à Manette*. Rozpocznie widowisko komedja: *Le Rêve du Mari* ou *Le Manteau*.

(*) Według Peyssonela, dostarczała prowincja Dubassar, która w owym czasie do najżyźniejszych i najwięcej zaludnionych należała, rocznie do Kauszan i w okolice, blisko 8000 czetw. zboża, 3000 pudów łoju, 4 do 5 tysięcy owiec, 300 do 400 wołów i niewielką liczbę mniej znaczących artykułów. Obecnie, chociaż w niej ludność znacznie jest mniejsza, wywozi do Odessy 125,000 czetw. zboża, 50,000 pudów łoju, i w tym stosunku wszystkie inne plody. Są tam teraz właściciele gruntów, z których niektórzy 8 do 10 tysięcy czetw. zboża do roku zbierają; są tacy, co do 15,000 wołów na paszy trzymają, lub 15,000 owiec posiadają.